

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum V. Decretalium, Per Quadraginta, Et Unum Titulos Distributum,
In quo agitur De Judicio criminali, exponendo primùm actiones in eo
judicio instituendas, & suscipiendas, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1709

Articulus V. Quis possit suspendere, aut suspendi?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73064](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73064)

Suspensione verò, contra Sylvestrum, & alios.

2078 *¶ 3.* cum fertur suspensio in totam communitatem, ut communitas est, & unum corpus, suspendendo illam à functionibus illi competentibus, quæ unum corpus est, non requiri culpam in singulis, sed sufficere culpam communitatis, quæ talis; ita Hurtado, Tamburin. cit. & Suarez D. 28. contra nonnullos negantes apud Hurtado; quia sicut est contra rationem, ut quis absque propria culpa *in se*, & secundum se puniatur, ita puniri potest *in alio*, propter culpam commissam *in alio*; sed quando peccat communitas, quæ talis, in ea etiam censetur peccare pars, non peccato proprio, sed totius: ergo etiam sic puniri potest sine propria culpa; sic per accidens etiam punitur filius infamiâ Patris peccantis.

2079 Si dicas, in c. *Romana*, 5. de sentent. excom. in 6. prohibitum est *excommunicare totam communitatem*, ibi: *in Universitatem, vel Collegium proferrî excommunicationis sententiam penitus prohibemus: volentes animarum periculum vitare, quod exinde sequi posset; cum nonnunquam contingeret innocuos hujusmodi sententiâ irretiri: sed in illos dumtaxat de Collegio, vel universitate, quos culpabiles esse constiterit, promulgentur.* Ergo etiam suspendere. *¶ 2.* Neg. consequ. Nam ex allato textu solum sequitur, quod pro statuenda excommunicatione, quæ inter censuras est poena omnium gravissima, Innocentius IV. requirat culpam personalem; quod non rectè extenditur ad censuram illâ minorem. Cœterum etsi etiam integra communitas suspendi possit ob delictum Communitatis quæ talis; at confessiones audiendi facultatem omnibus simul unius Conventus Regularibus Confessoribus adimi ab Episcopo, inconsultâ Sede Apostolicâ, nullatenus posse, expressè definivit Clemens X. in Constitut. *Superna Magni*, §. *Porro*, 6. edita anno 1670. 11. Cal. Julii, solum publicata in Urbe.

2080 Ad 2. *¶ 1.* culpam, ob quam fertur suspensio, ut communiter solet, ex probabiliore sententia debere esse mortalem; ita P. Bauny tr. 8. q. 3. §. 4. *asseritio*; Hurtado diff. 7. & apud eundem Vasquez, Suarez, alique contra Cajetanum, Avilam & Navarrum, qui putant sufficere venialem. Ratio est, quia suspensio ex objecto suo est grave malum, quod non facile tollitur; sicut excommunicatio minor; hæc enim,

ut diximus, tolli potest à quolibet Sacerdote; licet interdum ferri possit, etiam ob culpam tantum venialem, sed suspensio solum levis aliqua v. g. ab uno tantum actu, ad breve tempus; sic enim non læderetur æquitas, foret enim tunc inter poenam & culpam æqualitas; ita P. Bauny loc. cit. §. 5. *asseritio*.

ARTICULUS V.

Quis possit suspendere, aut suspendi?

AD 1. *¶ 2.* omnes illos habere potestatem ordinariam suspendendi, qui ex officio habent potestatem excommunicandi; qui enim potest majus, potest etiam minus contentum sub illo, nisi aliunde limitetur. Suspensio autem, utpote censura minus gravis, quàm excommunicatio, sub hac continetur. Qui autem possit ex officio ferre excommunicationem, diximus à n. 2030. quibus autem ab habente potestatem ordinariam hæc eadem committitur, in iisdem est potestas delegata secundum mensuram commissionis; de quibus V. dicta à n. 1819. quibus possit. Sequitur 1. quod Parochus in sua Ecclesia possit Clericis ex justa causâ prohibere divina, non tamen ferre suspensionem, cuius violatio (esto peccatum sit) inducat irregularitatem; nam talis irregularitas sequitur culpam, non quamlibet, sed violatæ censuræ; at talis suspensio censura non est, cum Parochus hanc potestatem non habeat, ut constat ex dictis. Hinc nota: si Episcopus in personam exemptam ferat suspensionem, hanc non esse propriè talem, imò irritam (defectu potestatis in talem) ejusque violationem non inducere irregularitatem; excipe casus, in quibus non valet exemptio, Bauny cit. §. *Secunda asseritio*.

Sequitur 2. Prælatum Ecclesiasticum non posse ferre suspensionem, dum est excommunicatus; secus de tolerato sentiunt aliqui, volentes, quod agat validè, sed non licitè. Sic P. Bauny §. *quarta asseritio*; 1. quia non caret jurisdictione, ut constat ex supradict. deinde quia usus jurisdictionis non est eis licitus ad communicandum cum fidelibus, nisi ipsi velint; quis autem credat in poena velle fidelem communicare cum Episcopo volente suspendere? Minus tamen probabilis videtur, quod nec validè ferat censuram; hæc enim in censurando suppo-

supponit inobedientiam, atque adeo obligationem parendi. Fideles autem non tenentur parere tali, esto toleratus sit, quia non tenentur cum eo communicare, esto possint; Sic Hurtado diff. 8. n. 21.

2083 Ad 2. R. non Clericum, non posse suspendi; talis enim non est capax effectuum suspensionis; 2. ne eos, qui non sunt baptizati; hi enim non subsunt ulli Superiori Ecclesiastico, uti nec Summus Pontifex, 3. nec mortuos, nisi quoad aliquod jus fructuum, quod illis etiam à morte competit: e contra verò suspendi posse Clericos vivos, Episcopis inferiores, ab eo, qui in eos habet jurisdictionem fori externi; tum enim nihil deest ex parte causarum.

ARTICULUS VI.

Quibus modis impediatur, aut tollatur Suspendio?

2084 Quantum ad primum, idem est, ac querere, quæ causæ sint excusantes ab incurfu suspensionis, an ignorantia, an metus: &c. Sed de his habes resolutionem supr. à n. 1792. & seq. Quod attinet ad secundum, vel loquimur de suspensione, quæ est censura? & sic tolli debet per absolutionem secundum dicta à n. 1819. & seqq. vel est sermo de illa, quæ est puræ pœna? tum tollitur vel impletione termini præfixi, vel dispensatione; sic Hurtado diff. 11. Hinc not. 1. suspensionem propter contumaciam, & per modum censuræ latam à jure, sive generaliter, sive specialiter, nisi reservetur Papæ, auferri posse à suspensi Ordinario, ut diximus de excommunicatione à n. 2032. si verò reservata sit, eo modo, quo diximus n. 2033. Si denique lata sit ab homine, auferri non posse aliter, quàm dixerimus de tali excommunicatione à n. 2042. & sequentibus. Quamvis autem regulariter idem, qui suspensionem tulit, ab eadem absolvat, tamen sunt aliqui casus excepti, in quibus non potest.

2085 Primus est, cum suspensio lata est ab Episcopo in Clericos, vel Regulares, eò quòd admiserint hæreticum ad Sacramenta, vel Ecclesiasticam sepulturam; vel quòd ab eis receperint elemosynas, aut oblationes; hæc enim suspensio reservatur Papæ c. Excommunicamus 13. §. credentes, de hæreticis; Secundus, cum quis à proprio Episcopo est degradatus, ut notat P. Bauny hic q. 9. §. tempus secundum. Tertius, cum

quis beneficia indignis contulit, ac semel iterumque à Concilio Provinciali admonitus non desistens, suspensus est, c. grave nimis, 29. de præbendis.

Præter hæc quæres 1. an suspensio, in-2086 star censuræ à jure lata, si reservata non sit, auferri possit, sicut excommunicatio, etiam ab ordinario Confessario, vel proprio Parocho? R. probabiliter affirmari à Pellizario in Manual. tom. 2. tr. 7. c. 3. S. 1. n. 50. de quocunque Confessario ex ratione data n. 2042. Unde quando id restringit Hurtado solum ad suspensionem, quæ censura est, lata à jure, non autem si ab homine, esto tantum lata sit generaliter, exponendus est de foro externo; & censuræ solum latæ specialiter; nam cum hoc casu persona sit incognita ei, qui suspensionem generaliter tulit, tribunal ejus per ablationem censuræ per Ordinem ad forum externum non turbatur.

Quæres 2. à quo auferri possit suspen-2087 sio, quæ est pura pœna? R. non posse auferri, nisi à potente dispensare in eo jure, quando lata est à jure; & non nisi à Papa, quando lata est ab homine, seu Judice; quod verum est, etiam respectu inferioris Papæ; nam neque hic talem pœnam, etiam à se latam auferre potest; non enim aufertur absolutione, sed dispensatione, ad quam non est potestas in inferiore, etiam respectu pœnæ à se latæ. Absolutio verò censuræ homini bene disposito, eo ipso debita est, ex natura censuræ; Sic Hurtado. Episcopus tamen potest omnem suspensionem suorum subditorum proveniente ex delicto occulto, nec deductam ad forum contentiosum, quantumvis Papæ reservatam, auferre, ut constat ex Trident. Sess. 24. c. 6. de quo V. n. 2034.

Quæres 3. quam pœnam incurrat, qui 2088 violat suspensionem? R. 1. si quis suspensus sit ab ordine, & tamen exerceat actus talis ordinis, sive majoris, sive minoris, etsi non sit denunciatus, incurrere irregularitatem, ut patet ex c. Is, qui, de sent. excom. in 6. & c. 1. de sent. & rejudicata in 6. ubi tamen nota, quòd textus loquitur de exercitio solenni, ut bene observat Pellizarius in manual. tom. 2. tr. 7. c. 3. §. 1. n. 44. Secus tamen dicendum est, si exerceat actum jurisdictionis, à qua suspensus est, modò non sit actus ordinis; quia nullibi reperitur talis pœna in jure contra ejusmodi exercitium; ita Pellizarius loc. cit. quod